

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

288

20 juli 2025

Inhaling van Burgemeester Lucien Bareel in 1905.

(Bericht uit 'Het Handelsblad van 16 juli 1905)

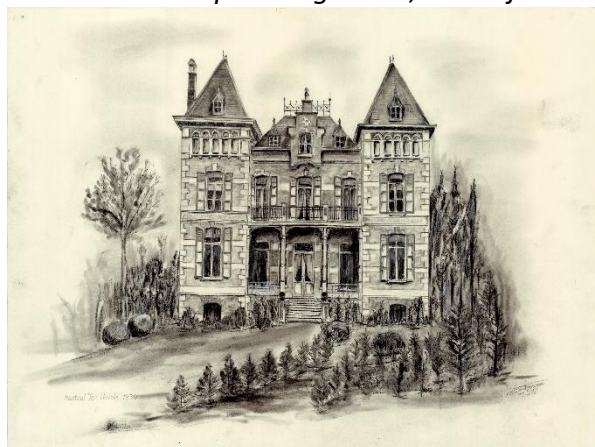
Lucien Bareel

Nieuws uit de Heide, Calmpthout, 16 Juli (1905). Inhaling van den nieuwen burgemeester. Zaterdag 15 Juli, had de plechtige inhaling plaats van onzen nieuwen burgemeester, den achtbaren heer Lucien Bareel. (vandaar de naam Bareelstraat). Geheel het dorp was te dier gelegenheid volop in feest. De inwoners hadden er aan gehouden hunne huizen te versieren. Prachtige praalbogen waren met veel smaak opgetimmerd. Verders waren er dunne boompjes geplant op den ganseken weg, langs waar de stoet zou doortrekken. Voeg daarbij de treffende jaarschriften en talrijke vlaggen en wimpels en ge hebt een gedacht van het uitzicht onzer gemeente in feesttooi. Op het gehucht Heide, waar de Heer Bareel woonachtig is, waren ook talrijke schoone praalbogen opgericht en hadden de inwoners hunne gevels schoon versierd en gevlagd. Rond half vier werd Mijnheer de burgemeester aan de statie afgehaald. Al de wagens, al de maatschappijen en gilden opnoemen, die deel

maakten van den stoet, is mij onmogelijk. Zeggen wij alleen dat de gansche gemeente had meegewerkt om den stoet zoo prachtig mogelijk te maken. Er werden verscheidene aanspraken gedaan, die Mijnheer de burgemeester telkens welgepast beantwoordde. Waarlijk, onze gemeente heeft op eene waardige wijze lucht gegeven aan zijnen eerbied voor 't nieuwe dorpshoofd. Leve de burgemeester!

Wie was Lucien Bareel?

Lucien Bareel, dokter in de rechten, werd geboren op 10 december 1868 te Sint-Joost-ten-Node. Zijn ouders waren Charles Ferdinand Marie Godefroid Bareel, eveneens dokter in de rechten, (1837-1894) en Mathilde Paridant (1842-1926). Lucien Bareel huwde op 30 april 1896 te Brussel met Valentine Sovet (geboren 18 februari 1871 – overleden in 1932) en kregen twee kinderen, Suzanne Bareel (1899-1972) en Yvonne Bareel (1901- ??).

"Hof ter Heide"

Houtskooltekening Wim Kuyps

VRIJDAG 1 AUGUSTUS 2025

17u45: retro-koers

19u15: gentlemenwedstrijd

*in het hart van Heide, ter hoogte van de kerk
met medewerking van de horeca*

De familie Bareel bouwde rond 1900 een prachtig buitenverblijf of "huis van plaisantiën" te Heide-Kalmthout. Ze noemde het "Hof ter Heide". In 1905 kocht de toenmalige burgemeester Lucien Bareel het kasteel van zijn familie. Tijdens zijn ambtsperiode was burgemeester Bareel een hevige voorstander om de heidegronden te ontwikkelen tot landbouwgebied. Lucien Bareel overleed te Kalmthout op 23 februari 1945 op 76 jarige leeftijd. Het kasteel bestaat nog steeds, weliswaar onder de naam "Berkenhof". Buiten het verdwijnen van de vensterluiken is het gebouw zo goed als in zijn oorspronkelijke staat gebleven. Vele inwoners van Kalmthout herinneren zich dit gebouw nog als de school "Zonnekind".

Burgemeester Lucien BAREEL naar Nederland gevlucht in 1916.

(Artikel uit het "Belgisch dagblad" van 01 november 1916)

Onze confrater L'Echo Belge meldde eenigen tijd geleden dat de heer Bareel, burgemeester van Calmthout, die thans in Holland verblijft, zijn post "verlaten" had. Men vraagt ons aan te merken dat, als de heer Bareel, Calmthout verliet en er niet terugkeerde, zulks te wijten is aan de Duitschers. Deze hebben hem bedreigd met de uitlevering benevens met nog verschillende andere straffen wier uitvoering geenszins in het voordeel der gemeente zou geweest zijn. Als aanklachten voerden zij onder meer aan eenige maatregelen die de heer Bareel genomen had ten einde de gemeentekas in verzekerde bewaring te brengen; zij legden hem ook ten laste het zoogezegd plunderen van eene groote Duitsche weldadigheidsinrichting, en het aanhouden van zekere personen die naar Calmthout zijn teruggekomen op denzelfden tijd als de Duitschers.

(bijdrage van Wim Kuyps)

René Meeuwis, zoon van "den Toort", was een beloftevolle renner!

Sommige verhalen worden opeens geboren! Zo kwam er vorige week een vraag van Cyriel Elst uit de Thillostraat: *"Hallo Louis, weet of heb jij nog iets over René Meeuwis, coureur beroepsrenner en wonende op den Heuvel juist voor de Korte Heuvelstraat. Hij had daar een café, waar later Zwarte Lies een feestzaal van maakte. Ik spreek nu van de jaren eind 40 tot half 50, hij reed in een zwarte tenue in de koers van Kalmthout, destijds georganiseerd door Michellio en vrienden, o.a. Jos Goukens. Het is maar uit curiositeit, dus veel moeite moet ge niet doen.* Toch een idee om op zoek te gaan naar meer info:

Den "Toort", Jan Meeuwis behoorde tot het "Kalmthoutse klaverblad", een verhaal dat wij al eerder brachten in ons krantje, maar wat presteerde zijn zoon René? Vandaag schrijven we over René en het ontstaan van de "Meeuwis vrienden". Als leidraad het boek van onze wieljournalist Michellio, *"jubileumwielboek 1929-1979"*, hoe kan het ook anders!

"Van 1945 tot 1951 was René Meeuwis onderbeginning in het wielrennen. Eerder had hij als Junior meer dan zijn mannetje gestaan bij de jeugd. Dit was een signaal voor Jos Goukens, Louis Dierckx, Frans Van Meel, Frans Van Aert, Frans Boons, Guillaume Lauwers en Jean Selleslags om voor René een supportersclub in het leven te roepen. Hij was meer dan een belofte en had in zijn dorp Kalmthout veel supporters. Als zoon van Jan Toort, had hij alles mee om hij in de voetsporen van zijn vader te treden. Datzelfde jaar, 1945, werd in Kalmthout ook het Wielersportcomité gesticht, deze club sloot aan bij de Belgische Wielerbond en begon met het organiseren van officiële wielervedstrijden. Eerder al, in de jeugdreeksen, behaalde René een zilveren medaille tijdens het Belgisch kampioenschap beginnelingen in Herentals en werd hij ook tweede in Schoten tijdens het Provinciaal kampioenschap. Nog mooie ereplaatsen behaalde hij wat later in wedstrijden als onafhankelijke. Nog later, vanaf 1950, werd hij even beroepsrenner. Tijdens de Acht van Brasschaat in 1951 werd hij nog 4de, maar nog datzelfde jaar kondigde hij ook aan te stoppen met wielrennen. Op den Heuvel kreeg René in 1951 een mooie afscheidswedstrijd, wel gewonnen door een andere Kalmthoutenaar, Marcel Van Meel (vader van de latere pistier en meervoudige Belgische kampioen Guido Van Meel). De wedstrijd die voor René werd georganiseerd liep langs een lastig parcours: vertrek aan het café op den Heuvel (café en later feestzaal Heidebloem) via de Korte Heuvelstraat door de heide langsheen het Van Gansenvan en zo via de Duitse weg naar de Putsesteenweg. Vervolgens reed men terug naar den Heuvel tot aan de spoorweg, daar werd rond een tafel gedraaid en vervolgens aankomst aan het café zelf. Het was die dag bijzonder warm en na de zware

wedstrijd werd dit alles met een frisse pint weggespoeld. Die dag werd ook de club, "Meeuwis-vrienden" ontbonden. De meeste bestuursleden bleven de wielersport een warm hart toedragen en stapten over naar het Wielersportcomité waar ze nog jaren meedraaiden, vanaf dan voor de beroepsrennerswedstrijd, jaarlijks op de nationale feestdag, 21 juli! Het Wielersportcomité had vanaf 1945 tot 1951 wedstrijden voor beginnelingen, junioren en liefhebbers georganiseerd, maar vanaf 1952 waren het de

beroepsrenners die jaarlijks te gast waren in Kalmthout. Er werd gestart met *"Omloop van Polder en Kempen"* als naam voor de wedstrijd maar nadien werd het *"Grote prijs Odier Lambrechts"*. Naast de reeds vernoemde mensen van de *"Meeuwis vrienden"* waren het Gaston De Backer, Marcel De Coster (*later schepen van openbare werken in Kalmthout*) Nest Van de Wouwer, Leon Sanders, Roger Monu, Frans Lambrechts, Michel Lambrechts en Louis Meuris die het bestuur uitmaakten van de club. Louis Dierickx was voorzitter, Jos Goukens ondervoorzitter, Louis Meuris secretaris en Michel Lambrechts sportleider. De eerste wedstrijd voor beroepsrenners in 1952 werd gewonnen door Nest Sterckx voor Dis Mariën en Frans Loyaerts. Datzelfde jaar overleed Frans Lambrechts, vader van Michellio, die als de eigenlijke stichter was van het Wielersportcomité moet aanzien worden. Tot 1968 werd er samen met de beroepsrennerswedstrijd nog een wedstrijd voor een jeugdcategorie ingericht ter nagedachtenis van Frans Lambrechts.

(foto archief Michellio: 1952 winnaar Nest Sterckx wordt in de bloempjes gezet, Michel Lambrechts is één van de personen die de winnaar mee omringt!)

Arlette Blankers overleden.

In haar woning in de Eekhoornlaan overleed op 11 juli Arlette Blankers. Arlette werd geboren op 17 februari 1938 in Kalmthout, zij was de echtgenote van Willy De Neve en had één dochter, Karine, en twee kleinkinderen. Al enkele jaren had Arlette veel verzorging nodig, iets waarvoor Willy zich erg hard inzette en zichzelf veel moest onzeggen. Arlette woonde haar ganse leven lang in Heide, zij was de dochter van Leopold (Pol) Blankers die in 1948 de Sandy liet bouwen. In Heide vertelt schreef Arlette hierover destijds het volgende:

"De Sandy is gebouwd in 1948. Aanvankelijk was het ook de schilderswinkel van mijn vader Leopold (Pol) Blankers maar dat heeft niet lang geduurd. Daarna werd er ook ijscrème verkocht, om reden dat het te druk werd in het café werd ermee gestopt. Op Nieuwjaarsdag 1974 sloot het café zijn deuren, de zaak werd verkocht aan brouwer Cassimon. Pol Blankers had twee dochters, de oudste Georgette heeft niet zoveel jaren in het café gestaan, zij huwde met Roland De Mulder, de zoon van restaurant Den Buizerd op de Putsesteenweg en ging dan in deze zaak werken. Het duurde nog meer dan tien jaar voor het café terug werd geopend met Laurent De Vos als nieuwe uitbater."

Van Arlette werd gisteren afscheid genomen in het uitvaartcentrum Hofmans, zij rust in vrede.

Buurtkoffie in Dennendael!

Ook tijdens de verlofperiode komen de burens in Dennendael samen, een volgende maal op dinsdag 22 juni vanaf 14u in het Ernest Alberthuis. Deze maal is Tony Broucke te gast. Hij komt een voordracht geven over Emile Claus. Hij gaat ook spreken over de tentoonstelling rond deze kunstschilder die onlangs plaatshad in Deinze en meer dan 100.000 bezoekers verwelkomde, onder de titel "een boodschap van licht".

Oude en vergeten beroepen van vroeger

Vandaag: Kleermaker (77)

Een man die naaide werd 'kleermaker' genoemd. Dat klonk deftiger dan 'naaiër', zeker toen het woord 'naaien' nog andere betekenissen kreeg en er flauwe grappen over gemaakt werden. Vroeger mochten vrouwen alleen vrouwen- en kinderkleding maken, geen mannenkleding. Dat was voorbehouden aan de mannelijke kleermaker. Volgens anderen is dat overdreven, maar er zat wel een grond van waarheid in: in de praktijk kwam het daar wel vaak op neer. De 'reparatiecultuur' van begin vorige eeuw is omstreeks 1970 verdwenen. Deels is dat een kwestie van door rijkdom ingegeven luiheid: een nieuw T-shirt kopen is makkelijker dan de

naaimachine pakken om een losgeraakte naad vast te stikken, te meer daar we steeds minder handig met naald en draad zijn geworden. Het zelf maken van kleding verdween geleidelijk en werd overgenomen door professionele naaiateliers die alleen nog kleding maakten voor de zeer welgestelden. De wegwerp- en sinds enige jaren kringloopcultuur werkten ook het kopen van nieuwe, of tweedehandskleding, in de hand, ten koste van het verstellen en afdragen van oude kleding. Voor de klassieke naaister en kleermaker is vandaag weinig – of helemaal geen – emplot meer. Zowel de professionele als de 'amateur' naaister van een halve eeuw geleden zijn praktisch uitgestorven.

Tot slot: bij ieder beroep waar ik voor deze serie in dook, werd ik geïmponeerd door de vaardigheid, creativiteit en energie van de beoefenaar van het betreffende vak, maar bij de naaister werd ik overdonderd. Hoe zij uit het labirint van lijntjes en patronen een prachtig kledingstuk toverde vervult me met diep ontzag. En – de ironie ten top – de moeder van mijn eigen kinderen deed het ook. En hoe!.

(bijdrage van Paul Witters)

Trek je wandelschoenen aan! 1000 euro "waardenbons" te winnen!

Deze herfst gaat de "VZW Heide vertelt" alvast een deeltje wegschenken van de mooie winst die er is gemaakt bij de verkoop van het boek "waar lijn 12 haar sporen achterliet". Was alles aanvankelijk berekend op de verkoop van een 300-tal boeken, dan kunnen wij melden dat deze week de vijfde druk van het boek is geplaatst, zo komen we al op 1000 exemplaren! Een succes dus over de ganse lijn wat de VZW deed besluiten om ook iets terug te doen voor onze lezers en de kopers van het boek! Per verkochte boek zal er één euro in de pot worden gestoken, wat meteen goed is voor een prijzenpot van 1000 euro die wordt omgezet in aankoopbons binnen onze gemeente.

Hoe gaan we dat doen?

Op zondag 12 oktober zal het 300ste nummer van "Heide vertelt" in je mailbox terecht komen, vooraf organiseren wij een "wandelzoektocht". Vanaf 15 september kan iedereen er aan deelnemen, ten laatste op 10 oktober moet iedereen zijn antwoordenlijst hebben ingeleverd. Het wordt een wandeling doorheen

Heide met vragen die verwijzen naar ons boek en met ook heel wat foto-vragen. De wandeling kan door iedereen, die dit wil, meegedaan worden (één formulier per deelnemer). Het Heidestatieplein wordt het centrale punt van de wandeling, zowel het eerste deel als het tweede deel komt hier toe. Dit geeft het voordeel dat de wandeling perfect in twee delen op verschillende tijdstippen kan gedaan worden, handig voor mensen die niet graag een lange wandeling maken!

Wat op 12 oktober!

Op 12 oktober nodigen wij om 10u30 alle deelnemers uit (locatie wordt later meegedeeld) om het 300ste nummer van "Heide vertelt" ceremonieel de ether in te sturen en heeft de prijsuitreiking plaats. De 1000

Heide[VERTELT]

euro aan waardenbons, op te kopen bij Kalmthoutse handelaars, zullen aan de 20ste eersten van de wedstrijd worden weggeschonken !

Meer info:

In onze uitgave van "Heide vertelt" van **zondag 17 augustus** gaan wij alle verdere info geven: *hoe deelnemen, waar zijn de formulieren te verkrijgen, hoe inleveren, waar is de prijsuitreiking, enz...* Wat wij nu al willen meegeven is dat het deelnemen **volledig gratis** zal zijn!

Belangrijk:

Voor een groot deel zal onze wedstrijd verwijzingen hebben naar ons recent verschenen boek "*waar lijn 12 haar sporen achterliet*", het is dus aanbevolen het boek te lezen of te bezitten om een opzoeking te doen en zo kennis te maken met de geschiedenis van Heide. Anderzijds biedt de wandeling zelf ook de mogelijkheid om ons mooie dorp nog beter te leren kennen!

Koop het boek aan!

Wie het boek nog niet heeft aangekocht kan hiervoor nog altijd terecht bij dagbladhandel Bouckaert-Pelckmans in de Heidestatiestraat, bij Market Carrefour, bij Visit-Kalmthout of in het Arboretum. Ook in Essen en Kapellen blijft ons boek te koop aan de prijs van 35 euro.

Uit de oude doos!

Cyriel Elst stuurde ons een foto door van de Heidestatiestraat met zicht op twee cafés die er toen waren, ongeveer ter hoogte van het kapsalon "The Look" nu. Het ging over de cafés met de naam "Het Roodkapke" en "Het Sneeuwvitje". Als extra info geeft Cyriel nog mee dat één van de cafés werd uitgebaat door Willy Michielssen. Hij was in die

periode ook de keeper van de voetbalclub Kalmthout SK en speelde later nog voor Capellen. Willy kende men in die periode beter als "De Fifi". Hij was de zoon van "Moes Taks", een gekend duivenmelker, ook huisschilder, die toen woonde tegenover café Ganzendries in de Bezemheide. Wie hierover nog meer kan vertellen of het verhaal kan aanvullen nodigen wij uit om ons deze info aan te reiken!

*Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be*

3464. F. Hoelen, phot., Cappellen
Heide-Kalmthout. — Café "In de Heiderust."